

Жаба М.

*кандидат юридичних наук,
кафедра господарського
та торгового права
факультету права та
адміністрації, Сілезький
університет, м. Катовіце*

Żaba M.

*PhD in Law, department of
commercial law, Faculty of
Law and Administration,
Silesian University, Katowice,
Poland*

ПРАВО НА ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ ПРО РЕОРГАНІЗАЦІЮ ТОВАРИСТВ КАПІТАЛІВ У КОДЕКСІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ТОВАРИСТВ ПОЛЬЩІ

I. Вступ

Проблема визнання недійсності та скасування рішень товариств капіталів становить складну проблему, якій у польській літературі приділено чимало уваги. Незважаючи на це, складається враження, що особлива проблематика оскарження рішень, які приймаються загальними зборами товариств капіталів у реорганізаційних процедурах, не була частим предметом досліджень у доктрині. У зв'язку з тим, у цій статті піддано аналізу питання визнання недійсності й скасування рішень про реорганізацію товариств капіталів, яка закріплена у Кодексі торговельних товариств Польщі [1, далі: КТТ].

Злиття, приєднання, поділ та перетворення - це реорганізаційні процеси, на підставі яких здійснюється припинення товариства без необхідності його ліквідації. Детальне врегулювання цих процесів було однією з основних причин вказаних у обґрунтуванні до проекту Кодексу торговельних товариств, який був напрацьований Кодифікаційною Комісією Цивільного Права у 1999 р. [6, с. 214]. Істотний вплив на діючу редакцію реорганізаційних процесів, яка була закріплена польським законодавцем у положеннях КТТ, мала імплементація Третьої директиви Ради 78/855/ЄЕС від 9.10.1978 р. [2], Шостої директиви Ради 82/891/ЄЕС від 17.12.1982 р. [3] та також Директиви 2005/56/ЄС Європейського парламенту та Ради від 26.10.2005 р. про транскордонне злиття товариств капіталів [4]. Зважаючи на скасування цих же директив, питання вітчизняних та транскордонних злиттів та приєднань чи поділу товариств врегульовують нині положення Директиви Європейського Парламенту та Ради від 14.06.2017 р. стосовно окремих аспектів права товариств [5].

На підставі регулювання ЄС слід звернути увагу, що реорганізаційні процеси, як правило, проходять три етапи: менеджерський етап (етап підготовчих дій, під час якого правління товариств капіталів готує та узгоджує деталі даної процедури), власницький етап (на цьому етапі учасники товариства приймають рішення про реорганізацію) та етап реєстрації та оприлюднення (етап, на якому державний орган здійснює реєстраційні дії).

Прийняття рішення учасниками завершує другий етап, після якого розпочинається наступний етап, яким є етап реєстрації цілої процедури. З огляду на факт, що польський законодавець врегулював питання реорганізації товариств окремо у єдиному Розділі - Розділі IV КТТ, багато положень цієї частини містить відсилочні норми до інших частин Кодексу. Ці відсилання відбуваються або прямо у рамках положень IV Розділу або у рамках положень, які стосуються даного товариства, котре бере участь у реорганізаційній процедурі [7, с. 2-3; 8, с. 35]. Незважаючи на те, що ані врегулювання злиття й приєднання, ані врегулювання поділу у положеннях КТТ не має зовсім автономного характеру, то питання прийняття та можливого оскарження рішень загальних зборів товариств капіталів підлягає особливим правилам, відмінним від тих, що застосовуються до оскарження «звичайних» рішень загальних зборів. Як підкреслюється у літературі, метою цього ж врегулювання є передусім елімінація непродуманих рішень учасників про реорганізацію товариства та забезпечення стабільності обороту [9, с. 55].

II. Можливість оскарження рішень загальних зборів про реорганізацію товариства у положеннях КТТ Польщі

Польський законодавець передбачає у положеннях КТТ два види позовів, які дають можливість оскаржити рішення прийняте загальними зборами товариства капіталів: позов про скасування рішення (пол. *powództwo o uchylenie uchwały*) та позов про визнання недійсності рішення (пол. *powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały*). Як було вже згадано, порядок оскарження рішень про реорганізацію товариства є модифікований у відношенні до звичайних рішень загальних зборів. Отже, у положеннях ст. 509, 544 та 567 КТТ закріплено можливість оскаржити рішення загальних зборів про реорганізацію товариства, змінюючи при тому передумови цього ж оскарження у певному обсязі. Для прикладу слід відзначити, що у випадку ТОВ рішення про злиття (приєднання) та рішення про поділ (виділ) може прийматися лише на загальних зборах (§ 1 ст. 506 та § 1 ст. 541 КТТ). Якщо ж буквально тлумачити норму, передбачену у § 1 ст. 506 КТТ, що стосується злиття й приєднань, та норму,

передбачену у § 1 ст. 541 КТТ, яка відноситься до поділу та виділу, то варто відзначити, що не існує можливості прийняття рішення у порядку, визначеному у § 2 ст. 227 КТТ, тобто без проведення загальних зборів ТОВ шляхом заочного письмового голосування. Крім того, зважаючи на систематику КТТ Польщі та редакцію ст. 5161 КТТ треба також зазначити, що транскордонне злиття (приєднання) підлягає положенням про вітчизняні злиття (приєднання). Таким чином, рішення про транскордонне злиття (приєднання) може бути оскаржено з цих самих підстав (передумов), з яких може бути оскаржене рішення про вітчизняне злиття (приєднання), за єдиним винятком. У зв'язку з імплементацією Десятої директиви польський законодавець впровадив щодо транскордонного злиття та приєднання ст. 51617 КТТ, яка суттєво модифікує ст. 509 КТТ. Згідно з § 1 ст. 51617 КТТ, після транскордонного злиття (приєднання) неможливим є скасування рішення про злиття (приєднання) або визнання його недійсним.

Щодо перетворення товариства, польський законодавець у § 3 ст. 567 КТТ передбачає для різних видів таких перетворень загальні передумови, які відносяться до оскарження рішень про перетворення. Це положення стосується як перетворення товариства осіб у товариство капіталів, так і перетворення товариства капіталів у товариство осіб або у інше товариство капіталів.

III. Позов про скасування рішення та позов про визнання недійсності рішення про реорганізацію товариства

III.1. Передумови на оскарження рішення про реорганізацію

III.1.1. Передумови на оскарження рішення про реорганізацію шляхом подання позову про скасування рішення

Польський законодавець користується конструкцією відсилочної норми до загальних положень щодо оскарження рішень у товаристві з обмеженою відповідальністю або у акціонерному товаристві у випадку наявності передумов на оскарження рішення про злиття та приєднання або поділу і виділу шляхом позову про скасування або визнання недійсності цього ж рішення.

Згідно зі § 2 ст. 509 або § 2 ст. 541 КТТ у зв'язку з § 1 ст. 249 КТТ (щодо ТОВ, яке бере участь у злитті та приєднанні або поділі та виділі), а також у зв'язку з § 1 ст. 422 КТТ (щодо АТ, яке бере участь у злитті та приєднанні або поділі та виділі), рішення, яке суперечить положенням договору (статуту) або добрим звичаям та загрожує інтересам товариства чи має на меті порушення прав його учасника (акціонера), може оскаржуватися у суді у позовному порядку з метою скасування рішення.

Після дня злиття (приєднання) позов про скасування рішення може бути пред'явлений лише до новоствореного товариства або до товариства, до якого здійснюється приєднання (ст. 509 § 1 КТТ). Натомість після дня поділу (виділу) позов про скасування рішення може бути пред'явлений лише до новоствореного товариства або до товариства, поділ або виділ якого здійснюється (ст. 541 § 1 КТТ). Особливу увагу треба звернути на те, що у випадку транскордонного злиття або приєднання можливість подання позову на рішення про злиття або приєднання є можливим лише до дня злиття або приєднання стосовно до § 1 ст. 51617 і § 1 КТТ. У світлі вищезгаданих положень, у разі оскарження рішень про злиття або приєднання польський законодавець відсилає до порядку оскарження рішень, які приймаються загальними зборами під час поточної діяльності товариства, якщо положення про злиття або приєднання товариств не передбачають інакше.

Варто зазначити, що основною різницею у відношенні до положень про оскарження рішень про злиття (приєднання) або поділ (виділ) є те, що у випадку оскарження рішень про перетворення польський законодавець відсилає лише до положень про оскарження рішень у акціонерному товаристві (ст. 567 § 1 КТТ) [10, с. 1192-1193; 11, с. 1417]. Решта передумов на оскарження рішень про злиття, поділ та перетворення є сформовані загальною однаково.

Нормативно-правовою базою для осіб, наділених активною правосуб'єктністю для пред'явлення позову про скасування рішення, є порушення рішенням правил щодо функціонування товариства (суперечність з договором/статутом або добрими звичаями) та також спричинення товариству або учаснику (акціонеру) негативних наслідків (загроза інтересам товариства або порушення прав учасника/акціонера). Для виникнення підстав позову про скасування рішення необхідною є наявність двох передумов, які є виокремлюються законодавцем у дві групи. Перша група охоплює суперечність статуту товариства та суперечність добрим звичаям. Натомість, друга група охорлює загрозу інтересам товариства та цілеспрямованість порушення прав учасника (акціонера). Необхідність вказання особою, наділеною активною правосуб'єктністю для пред'явлення позову, щонайменше двох передумов із двох груп випливає з того, що законодавець помістив логічний сполучник «та» (пол. «і»), який стоїть до кон'юнкції.

Передумова суперечності з договором (статутом) товариства відноситься до ситуації, у якій рішення порушує положення договору або статуту товариства. Слід підкреслити, що згідно з редакцією § 1 ст. 506 КТТ

щодо злиття або приєднання, § 1 ст. 541 КТТ щодо поділу або виділу та ст. 575 КТТ у випадку перетворення товариства капіталів у товариство осіб або п. 1 § 1 ст. 577 КТТ щодо перетворення товариства капіталів у інше товариство капіталів, засновницький договір або статут можуть передбачати вимоги більш суворі, ніж ті, що передбачені законом щодо прийняття рішення про реорганізацію. Таким чином, якщо рішення було прийняте з порушенням вимог, передбачених у договорі або статуті, які були більш суворі, ніж правила закону, має місце порушення договору або статуту та створення передумови суперечності рішення договору або статуту.

Натомість поняття «добрих звичаїв» здається настільки «розмитим», що для уточнення передумови потрібно виходити з моральних та аксіологічних критеріїв, які виступають у господарському обороті [12, с. 101; 13, с. 189-190; 14, с. 1 – 2]. Абстрактний характер цього поняття має наслідком те, що суд завжди повинен індивідуально оцінювати, чи у даній справі фактично були порушені добрі звичаї [12, с. 102].

Передумова загрози інтересів товариства також вимагатиме від суду індивідуальної оцінки. Як підкреслюється у польській правовій літературі, дослідження інтересу товариства зазвичай вимагає як аналізу мети діяльності товариства та предмету його діяльності, так і аналізу інших факторів пов'язаних з цими критеріями [12, с. 102; 18].

Щодо наступної передумови, якою є «дія, яка має на меті порушення прав учасника або акціонера товариства», видається, що треба взяти до уваги не лише наслідок реального порушення прав учасника, але також намір цього ж порушення [12, с. 103]. Тим самим подання позовної заяви про скасування рішення не залежатиме від факту виконання рішення про реорганізацію й реального порушення прав учасника (акціонера). Деякі сумніви можуть виникати у випадку, коли у зв'язку з прийняттям рішення про реорганізацію були порушені інтереси учасника. Перелік передумов закріплених законодавцем у § 1 ст. 249 та § 1 ст. 422 КТТ є вичерпним. У ситуації, коли інтерес товариства свідчить на користь здійснення реорганізації й, крім того, не були виконані жодні інші передумови, які є закріплені у цих положеннях, а рішення було прийнято «лише» з порушенням інтересів учасника (акціонера), немає підстав, щоб його оскаржити шляхом позову про скасування рішення. Зіставлення інтересів товариства з інтересами учасника треба трактувати на користь товариства [15, с. 9].

III.1.2. Передумови на оскарження рішення про реорганізацію шляхом подання позову про визнання недійсним рішення

Правову підставу для подання позовної заяви про визнання недійсним рішення про реорганізацію становить положення § 1 ст. 252 КТТ

щодо ТОВ, яке бере участь у злитті (приєднанні) або поділі (виділі) та положення § 1 ст. 425 КТТ щодо АТ, яке бере участь у злитті (приєднанні), поділі (виділі), перетворенні та також щодо ТОВ, яке перетворюється. Суб'єкти наділені активною легітимацією можуть скористатися своїм правом на пред'явлення позовної заяви про визнання недійсності рішення, якщо рішення про реорганізацію суперечить законодавству. Суперечність рішення з законодавством настає, коли зміст цього ж рішення, його форма або порядок прийняття суперечать законодавству [11, с. 1069]. Крім того, під поняттям «суперечність з законодавством» треба вважати не тільки суперечність з положеннями КТТ, але й суперечність з положеннями, передбаченими у інших правових актах. У разі прийняття рішення, яке суперечить законодавству, ця суперечність виникає вже з моменту прийняття самого рішення загальними зборами.

Варто погодитися з тією точкою зору, що підставою вимоги про визнання недійсності рішення про реорганізацію товариства можуть бути як матеріальні передумови щодо змісту прийнятого рішення, так і формальні передумови, які відносяться до способу прийняття рішення [12, с. 105; 16; 19]. Єдиною умовою є те, що ці останні повинні мати вплив на зміст рішення про реорганізацію товариства.

III.2. Заборона оскарження рішень про реорганізацію на підставі застережень, які стосуються коефіцієнтів конвертації часток й акцій

Положення КТТ Польщі виключили можливість оскаржити рішення про злиття (приєднання) та поділ (виділ) тільки на підставі коефіцієнту конвертації часток чи акцій, передбачаючи лише можливість відшкодування шкоди на підставі загальних положень (ст. 509 § 3 та 544 § 3 КТТ). У польській літературі підкреслюється, що таке обмеження відноситься як до позову про скасування рішення, так і до позову про визнання недійсності рішення [9, с. 51]. Позовна заява, яка базується лише на запереченні невідповідного коефіцієнту конвертації часток або акцій, підлягатиме відмові судом, тому що суд повинен оцінити її за суттю. На мою думку, існує натомість можливість оскаржити рішення про злиття (приєднання) або поділ (виділ) у позовному порядку про скасування рішення або визнання його недійсним, якщо заперечення щодо невідповідного коефіцієнту конвертації часток або акцій будуть подаватися разом з іншими вимогами щодо прийнятого рішення [11, с. 1249]. Отже, встановлення несправедливого коефіцієнту конвертації часток або акцій може вважатися як дія, спрямована на порушення прав учасника або акціонера. Однак, треба пам'ятати, що для подання позовної заяви про скасування рішення про злиття (приєднання) або поділ (виділ) потрібна ще наявність

передумов у вигляді суперечності з договором (статутом) або суперечності з добрими звичаями.

Схожа конструкція має місце також у відношенні до перетворення. Щодо положення § 2 ст. 567 у взаємозв'язку з § 1 ст. 566 КТТ, не є можливим оскаржити рішення про перетворення лише на підставі заперечень, які відносяться до добросовісності оцінки вартості часток або акцій передбаченої у плані перетворення. Натомість у випадку, коли учасник має застереження, які стосуються добросовісності оцінки, він має право представити не пізніше дня прийняття рішення про перетворення, вимогу про повторну оцінку балансової вартості його часток або акцій. Такий позов не становить перешкоди для реєстрації перетворення у судовому реєстрі.

III.3. Активна правосуб'єктність для подання позовної заяви

Коло суб'єктів, наділених активною правосуб'єктністю, для подання позовної заяви на рішення загальних зборів закріплене польським законодавцем у загальних положеннях, які стосуються оскарження рішень цього ж органу у ТОВ та у АТ. Слід підкреслити, що положення про реорганізацію товариств капіталів саме відсилають у цьому питанні прямо до врегулювання ст. 250 та також § 2 ст. 422 КТТ.

Беручи до уваги вище згадане, активна правосуб'єктність для пред'явлення позову про скасування або визнання недійсним рішення про реорганізацію товариства буде належати: правлінню, наглядовій раді (у випадку ТОВ - також ревізійній комісії) та їх членам; учасникам або акціонерам, які голосували проти рішення, а після його прийняття вимагали занести до протоколу факт голосування проти; учасникам або акціонерам, які безпідставно не були допущені до голосування на загальних зборах; учасникам або акціонерам, які не були присутні на загальних зборах, у випадку скликання недійсних загальних зборів або прийняття рішення у справі, яка не була зазначена у порядку денному. Треба відзначити, що у зв'язку з можливістю реалізації права голосу учасником або особисто або через довіреного, як виняток право на оскарження рішення може також стосуватися довірених/представників учасника.

Крім того, у польській доктрині існують різні погляди щодо того, хто належить до кола осіб, наділених активною правосуб'єктністю для подання позовної заяви на рішення загальних зборів товариства. Деякі автори вказують, що гіпотеза правової норми § 2 ст. 422 КТТ (ст. 250 КТТ) охоплює також заставодержателя або узуфруктуарія (користувача) [10, с. 342]. Натомість інші підкреслюють, що заставодержателю або узуфруктуарію (користувачу) належить лише право голосу і вони не можуть

оскаржити рішення загальних зборів шляхом позову про скасування або визнання їх недійсним. На мій погляд, перелік суб'єктів передбачений у ст. 250 та § 2 ст. 422 КТТ, треба тлумачити чітко [17]. Редакція цих же положень прямо вказує на те, хто має активне право для оскарження рішення загальних зборів товариства. Будь-яка спроба трактування заставодержателя або узуфруктуарія (користувача) як потенційного представника (довіреного) учасника видається необгрунтованою.

III.4. Строки для подання позовної заяви

Польський законодавець визначає строк, протягом якого треба пред'явити позов про скасування або визнання недійсним рішення про злиття (приєднання) та поділ (виділ), інакше ніж це має місце у випадку подання позовної заяви на звичайні рішення загальних зборів. Строки передбачені у § 2 ст. 509 та § 2 ст. 544 КТТ є значно коротші та становлять лише один місяць з дня прийняття рішення. Як правило, таке врегулювання позбавляє значення період, протягом якого особа фактично дізналась про рішення. До того ж часові межі визначені у § 2 ст. 509 КТТ відносяться у випадку вітчизняних злиттів (приєднань) як й до пред'явлення позову до дня злиття (приєднання) так й після цього ж дня. Відмінність має натомість місце у відношенні до оскарження рішення про транскордонне злиття (приєднання). Стосовно § 1 ст. 51617 КТТ після дня транскордонного злиття (приєднання) не є можливим скасування або визнання недійсним рішення про транскордонне злиття (приєднання). Тим самим, строк визначений у § 2 ст. 509 КТТ матиме застосування лише щодо подання позовної заяви до дня транскордонного злиття (приєднання). У випадку, коли суд не вирішив справи, у якій була подана позовна заява ще до дня транскордонного злиття (приєднання), після дня злиття (приєднання) повинен припинити таке провадження згідно з 51617 § 2 КТТ.

Не викликає натомість сумніву, що у випадку прийняття у товариствах рішень про злиття або поділ у інших моментах, перебіг строків не буде тотожний у кожному товаристві. Строки передбачені у § 2 ст. 509 та § 2 ст. 544 КТТ це імперативні строки та у зв'язку з тим безумовно зв'язують особи уповноважені подати позовну заяву на оскарження рішення про злиття або поділ.

У відношенні до позовів про скасування або визнання недійсним рішення про перетворення строк, протягом якого треба подати позовну заяву - це один місяць з дня отримання відомості про рішення. Крім того, законодавець визначає, що позовна заява не може бути подана пізніше ніж три місяці з дня прийняття рішення. Ці строки є імперативні [10, с. 1201].

IV. Підведення підсумків

Проблематика оскарження рішень про реорганізацію, які приймаються загальними зборами товариств капіталів, становить безсумнівно предмет доктринальних дискусій. Відмінності, запроваджені польським законодавцем стосовно оскарження рішень про реорганізацію у порівнянні до врегулювання оскарження «звичайних» рішень треба вважати за обгрунтоване. Здається, що редакція ст. 509, 544, 567 КТТ слушно віддає перевагу стабільності господарського обороту та інтересам товариства над партикулярними інтересами його учасників. Крім того, слід зазначити, що характер цих процесів підтверджує, що підставою для подання позовної заяви про визнання недійсності рішення може бути не тільки порушення матеріальних передумов, які відносяться прямо до змісту рішення, але також порушення формальних передумов, котрі стосуються порядку прийняття рішень загальними зборами, якщо такі мали вплив на зміст рішення про реорганізацію. Варто підкреслити, що відмінності передбачені польським законодавцем щодо коротших імперативних строків для оскарження рішень про реорганізацію стосовно до строків, які є закріплені для оскарження «звичайних» рішень загальних зборів, треба визнати як доречні.

1. *Ustawa z dnia 15 września 2000 r.: Kodeks spółek handlowych // Dz. U. 2000. – Nr 94. – Poz. 1037 ze zm.*
2. *Third Company Law Directive 78/855/EEC of 9.10.1978 on mergers of public limited liability companies // OJ L 295, 20.10.1978, p.36.*
3. *Sixth Company Law Directive 82/891/EEC of 17.12.1982 on division of public companies // OJ L 378, 31.12.1982, p. 47.*
4. *Tenth Company Law Directive 2005/56/EC of 26.10.2005 on cross-border mergers of limited liability companies // OJ L 310, 25.11.2005, p. 1.*
5. *Directive (EU) 2017/1132 of the European Parliament and of the Council of 14.06.2017 relating to certain aspects of company law // OJ L 169, 30.6.2017, p. 46.*
6. *S. Sołtyński, A. Szumański, Kodeks spółek handlowych po pięciu latach. Wybrane tezy do wspólnego materiału na Zjazd Katedr Prawa Handlowego [w:] Kodeks spółek handlowych po pięciu latach, red. J. Frąckowiak, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego. - 2006. – 887 cc.*
7. *A. Witosz, Wspólnik lub akcjonariusz spółki krajowej w transgranicznym łączeniu się, gdy spółką przejmującą jest spółka zagraniczna // Prawo Spółek. – № 3 p. 2009.*
8. *A. Witosz, Zaskarżanie uchwał restrukturyzacyjnych spółek handlowych w kodeksie spółek handlowych // Radca Prawny. - № 3 p. 2003.*

9. K. Oplustil, *Zaskarżenie uchwały o połączeniu z powodu naruszenia przepisów proceduralnych związanych z ustaleniem i weryfikacją parytetu wymiany akcji* // *Glosa*. - № 3 p. 2014.
10. S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja, A. Herbet, M. Tarska, *Kodeks spółek handlowych. t. IV, Komentarz do art. 491 - 633*, Warszawa: C.H. Beck. – 2012. – 1664 cc.
11. P. Pinior, W. Popiołek, J. A. Strzępka (red.), E. Zielińska, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz*, Warszawa: C.H. Beck. – 2015. – 1490 cc.
12. K. Królikiewicz, *Zaskarżanie uchwał o połączeniu w spółkach kapitałowych* // *Palestra*. - № 9-10 p. 2013.
13. A. Mokrysz-Olszyńska, *Dobre obyczaje w działalności gospodarczej* // *Kwartalnik Prawa Prywatnego*. - № 1 p. 2004.
14. A. Szumański, *Przymusowy wykup akcji drobnych akcjonariuszy* // *Przegląd Prawa Handlowego*. - № 11 p. 2001.
15. P. Bryłowski, A. Kidyba, *Kategoria interesu w kodeksie spółek handlowych* // *Przegląd Prawa Handlowego*. - № 10. p. 2005
16. wyrok Sądu Najwyższego z 5 lipca 2007 r., II CSK 163/07 // LEX nr 325633
17. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 14 czerwca 2016 r., I ACa 124/16 // LEX nr 2112401
18. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 kwietnia 2015 r., VI ACa 829/14 // LEX nr 1843242
19. wyrok Sądu Najwyższego z 10 marca 2005 r., III CK 477/04 // LEX nr 402285

Жаба М. Право на оскарження рішень про реорганізацію товариств капіталів у Кодексі торговельних товариств Польщі

Це дослідження розкриває проблематику оскарження рішень про злиття, поділ та перетворення товариств капіталів у польському праві. Польське врегулювання передбачає два види позовів, які подаються у випадку порушення законних, процедуральних або договірних умов, тобто позов про скасування рішення про реорганізацію та позов про визнання недійсності рішення про реорганізацію. У статті була проаналізована проблематика заборон оскарження рішень на підставі застережень, які стосуються коефіцієнтів конвертації часток й акцій. Головною метою цієї роботи було представлення найважливіших різниць між можливістю оскарження рішень під час нормального функціонування товариства та також під час його реорганізації.

Ключові слова: реорганізація товариств капіталів, злиття, поділ, перетворення, рішення загальних зборів, позов про скасування рішення, позов про визнання недійсності рішення.

Żaba M. Right to challenge the resolutions to reorganize company under Polish Code of Commercial Companies

This paper deals with the issues related to challenging resolutions to merge, division or transformation of companies under Polish law. The Polish regulation stipulates two types of actions that may be brought in case of infringement of the legal, procedural or contractual requirements, which are action for annulment of resolution to reorganize a company and action for declaration of invalidity of resolution to reorganize a company. Specific premises of challenging were directly regulated in provisions concerning these types of reorganization. There have been also analyzed issues of non-challenging a resolution on the grounds of objections to the share exchange ratio. The primary aim of this paper was to present the most important difference between possibility to bring an action pending normal functioning of company and during the reorganization of company.

Keywords: reorganization of companies, mergers, divisions, transformations, resolution of the general meeting, action for annulment of resolution, action for declaration of invalidity of resolution.